

жем осакати руке, а жену одведе. Ми предамо паши жалбу, и кад нам он затражи сведоке, ми му одведемо 20 људи, али он нехте примити, и тражаше само Турке. Ми се позовемо на ђумручког надзиратеља, који је био очевидац овог догађаја, и он нам осведочи истину али зато изгуби своју службу; а нама кажу да је жена сама хтела да прими турску веру. И макар да је она јавно то одрицала и доказивала неправду, паша нађе два Турчина који се брадом својом зауну, да се жена сама хтела да потурчи, и тако она остане код Турака.

Тако исто два брата Албанца дођу у село Драшци и на силу ухвате једну девојку, одведу је у Албанију и тамо је потурче. Осим тога још и из села Заплане на силу одведу две девојке и потурче.

У прокупском округу Турци одведу неке Србе у винограде, тамо неколико њих побију, онако као што су убили и двојица кројача из Ниша.

Осим тога ноћу разваљују кровове од кућа, увлаче се потајно у собе ако кога човека нађу убију, а кућу опљачкају. На овај начин за кратко време погинуло је више од 20 душа у селима, а главе њихове допловиле су Моравом под Алексинац.

Ови исти угњетачи на силу одвукли су једну девојку, и ма да је она викала нико јој се на помоћи није нашао осим њезине мајке, коју су варвари исекли на парчета, а девојку одвуку у шуму. Кад то виде остали сељаци, они пођу у потеру отму девојку и врате је кући. Али мајка је већ била мртва. И то се све чини у мирној држави султановој, где се угњетачи наши незадовољавају тиме, што силују жене и девојке мале и велике, но сад су почели да чине таква насиља и с мушкима, као што су то учинили у самој светој цркви у Прокупу, гди су силована три човека.

На све ове догађаје укупно предали смо паши нишком жалбу пуну суза, а он нам одговори, да то бива и на другим местима, и да од тога нико не умире.

С друге стране лесковачки паша пре него ће доћи садањи нишки потражи неке старе порезе. По доласку новог паше, и незнајући да ли ће га он оставити на дужност, сазове општинаре и објави им,